

ورود به آفتاب • عضویت د

پشتیبانی | خبرنامه | عضویت ویژه

صفحه اصلی | اخبار | مقاله | سرگرمی | خدمات | بانک های اطلاعاتی | تبلیغات NEW

دریافت Toolbar آفتاب | Locked

مقالات | فرهنگی و هنری | موسیقی | آمادئوس و موسیقی آسمانی

Tuesday, Sep 2, 2008

۱۲ شهریور ۱۳۸۷ ♦ دفعات نمایش: ۲۳۲

آمادئوس و موسیقی آسمانی

آن روز آنتوان دورژاک آهنگساز چک گفت؛ «به خاطر بسپارید، موزار یعنی خورشید،»

آن روز آنتوان دورژاک آهنگساز چک گفت؛ «به خاطر بسپارید، موزار یعنی خورشید،» آن روز او به همه یادآور شد که بخشش آسان نیست اما موزار نوایی را به آدم ه بخشید که آزادی را برایشان به ارمغان آورد. زندگی اش سخت بود اما همین سختی ه به او یاد داد چیزهای دیگری هم هست که می توان به آنها چنگ انداخت. در زمان او با آهنگساز مثل یک خدمتکار می نگرستند اما او همان وقت در اپراهایش شخصیت های را آفرید که امروز می توان با آنها به معنای ارزش پی برد. آن زمان اسقف اعظم او ر تحقیر کرد اما غرور که عصاره نیرومند نبوغ او بود، تنهاش نگذاشت تا امروز ما با آوای ا با تنهایی مان سر کنیم.

آنسامبل «سل» در گرامیداشت دو بیست و پنجاهمین سال تولد موزار آلبوم «آسمانی؛ را به دوستاناران موسیقی کلاسیک هدیه داد. بعد از مرور موسیقی دوره باروک ، کورللی (در اولین اثر منتشر شده این گروه)، دوره رمانتیک با سن سان (پاییز)، دور کلاسیک باروک با هایدن و ویوالدی (زمستان)، دوره رمانتیک کلاسیک با شوپرت و با؛ (شادی و نیایش)، مکتب روس با العسکرف، امیرف و کورساکف (در آفرینش)، دور امپرسیونیسم با راول (مینیاتور) و موسیقی فیلم (ستایش)، در این آلبوم با آثار برجستا یی از موزار به بررسی مکتبی می پردازد که پایه و اساس آن به تقلید و پیروی از روم

یونان باستان بر آداب و سنن متکی بود و همه چیز به طبقه اول جامعه برمی گشت. هنر، مخصوص اشراف بود و عشق جایگزین مضمون هاس حماسی و جنگی می شد. هر مکتب، زاده شرایط و اوضاع اجتماعی است و در مکتب کلاسیک هنرمند تنها باید به زیبایی می اندیشید. و موزا چنین کرد. او نه تنها با خلق نوایی سحرآمیز، آرامش را برای طبقه اشراف قرن هجدهم بلکه برای انسان امروز هم به ارمغان آورد.

• دوستدار خداوند

آنسامبل سل با چهار ویولن و یک گیتار، اجرای زنده بیست و چهار قطعه موسیقایی را در این آلبوم ارائه داده که در چهارده نمونه اول، گزیده یی از منوئت های موزار و در ده نمونه بعدی موسیقی سال های ۱۶۹۰-۱۶۷۰ انگلستان با آثاری از هانری پرسل در اختیار شنونده قرار می گیرد. ا که شاگرد نوازنده چیره دست دربار انگلستان بود، قطعات زیادی در فرم های مختلف نوشت ولی موسیقی این کشور بعد از او در مقابل موسیقی پر رونق ایتالیا دوام نیاورد و تا ۲۰۰ سال پس از مرگ پرسل از هرگونه پدیده موسیقی تهی ماند.

آنسامبل سل با رویکردی آزادمنش به موسیقی کلاسیک، امروز بعد از گذشت بیش از بیست سال فعالیت، تربیت نوازندگانی که جمعی از آنم در مجامع بزرگ موسیقایی می نوازند، انتشار مقالات متعدد و نه آلبوم که در سطح بین المللی مورد نقد و بررسی قرار گرفته، این بار با یک

انتخاب سخت به سراغ موزار رفت و با تمرکز بر موسیقی سال های ۱۷۹۱ تا ۱۷۵۶ اروپا، گوشه های ظریفی از موسیقی تخصصی را به شنوند عرضه کرد.

تمرین های روزانه سل برای اجرای این قطعات شش ماه طول کشیده و تمامی جلسات تمرین در محل کلاس برگزار شده است. این آلبوم ک نگاهی نو از یک آنسامیل شرقی به موسیقی موزار است در جشنواره بزرگداشت این موسیقیدان بزرگ در سال ۲۰۰۶ در وین و به دعوت بانیا این جشنواره اجرا شد. لازم به یادآوری است که این اجرا با تنظیم برای ویولن و گیتار در فضای ارکسترال بسیار مورد توجه قرار گرفته و از طرف صاحب نظر های حاضر در جشنواره از نظر تکنیک اجرا مورد بررسی قرار گرفت.

سل با این اعتقاد که شناخت درست موسیقی به معنای رشد جنبه های معنوی شخصیت انسان هاست، بلوغ موسیقی موزار را بار دیگر د آلبوم «آسمانی» به نمایش گذاشت.

موسس آنسامیل سل با تجربه یی چندین ساله به عنوان نوازنده ارکسترسمفونیک تهران، مدرس موسیقی، آهنگساز و سابقه اجرا د ارکسترهای پاریس، بارسلون و کلن به دنبال ارائه این آثار به ایجاد بستری مناسب برای رشد موسیقی آکادمیک در کشورمان می اندیشد.

بهمن مه آبادی سرپرست گروه در بیانیه سل که در گرامیداشت دویست و پنجاهمین سالگرد تولد موزار منتشر شده، می گوید: «موزار د دوست داریم چون درک او زحمت و ریاضت جست و جو را طلب می کند و با او به معراج می رویم که نغمه های جاودانش ناب ترین زمزمه های هستی است. زمانی که به طبیعت عشق می ورزد، آنگاه که از درد و رنج زمانه به ستوه می آید، به گاهی که از خداوند می سراپد و زمانی ک در کنسرتو ها، سمفونی ها و رکوئیم جاودانی در الهامات موزیکال چهره یی از صورت انسان های وارسته را نمود می بخشد، نمادی از عظمت انسان است. بشر بنا به ذات غریزی خود شیفته وارستگی و معناست. یک بار شنیدن موسیقی موزار برابر با کسب دوستی او برای همه عم است. خنده شیرین کودکانه و قهرمانانه او به گوشمان می رسد و ما در حیرت که او فقر را این گونه شادمانه تحمل کرده است. و درست د چنین زمانی است که از خودمان در مقابل این پرومئتوس شرمگین می شویم و لاجرم از تسلیم شدن می پرهیزیم. به ایمان نیرومند، استوار عاری از خرافات او رشک می بریم و متوجه می شویم که بزرگ ترین لذت زندگی او آفریدن است.» آنسامیل سل با شاگردان همین مکتب و د راستای آرمان های معنوی اش در رومانی، آلمان و بسیاری از محافل فرهنگی ایران به اجرای برنامه های مختلف پرداخته است.

مریم تاجیک

روزنامه اعتماد